

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 147 (1883)

Piektdien, 1956. g. 14. decembrī

12. gads

Izbarot tikai iepriekš sagatavotu lopbarību

Visos rajona kolchozos lopiem šoziem nāksies izbarot salmus. Taču visiem zināms, ka govis tos ne visai ciena, izvelk zem kajām un labuma no tiem maz. Bet visos kolchozos, MTS zināms arī tas, ka lopi daudz labāk izmanto salmus, ja tie sasmalcināti, sautēti, kaļoti vai citāda veidā pirms izbarošanas sagatavoti. Kolchoza „Imanta” novietnēs, kur pagājušajā ziemā lopiem izbaroja sautētu rupjo lopbarību, piena izslaukumi palielinājas par 30 procentiem. Par to, kā iepriekš sagatavota rupja barība ietekmē piena izslaukumus, praksē pārbaudījušies kolchozu „Uzvara” un Ždanova vārdā nosauktā valdes un lopkopji. Tāpēc šajos kolchozos arī tagad padomāts, kā taupīgāk un lietderīgāk izlietot lopbarību. Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā jau vairākas nedēļas lielāka lopu novietnē izbaro sautētus salmus.

Diemžēl, šie, ja neskaita vēl kolchozus „Abava” un „Latvijas strēlnieks”, kur daļēji uzsākta salmu sautēšana, ir vienīgie labie piemēri mūsu rajonā. Ne-raugoties uz to, ka par lopbarības iepriekš sagatavošanu vairākkārt runāts MTS padomēs un kolchozu valžu sēdēs, rezultātu nav. Un jāsaka skaidri — nav tāpēc, ka MTS un kolchozu lopkopības specialisti, priekšsēdētāji par runāšanu tālāk nav tikuši un nemēģina tikt. Kā citādi var izskaidrot to, ja kā vienā, tā otrā MTS ir salmu griezēji, bet tikai vīnu no tiem nodarbina Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā. Kuldīgas MTS darbinieki samierinājušies, ka salmu griezēji atrodas kolchozos, bet izrādā pilnīgu bezspēcību, lai panāktu, ka tos nodarbina un rupjo lopbarību iepriekš sagatavo.

Kolchoza „Brīvāis ceļš” rupja barība krietni mazāk nekā vajadzīgs, izslaukumi divos mēnešos, salīdzinot ar pagājušo gadu, pazeminājušies par 47 litriem no govis. Un tomēr rupjo barību šeit izbaro bez iepriekšējas sagatavošanas. To var izskaidrot vienīgi ar valdes un lauksaimniecības specialistes b. Skudras nevēstību.

Leģina vārdā nosauktajā kolchozā vīdēji no katras govis izslauc nedaudz vairāk par litru piena. Pagājušajā gadā rupjo lopbarību šeit sauteja. Tātad ierīces ir un nav nekāda iemesla to nedarīt šogad, bet priekšsēdētājs b. Lieknis un zootehniķis b. Kadīķis nekādi nevar tikt tālāk par runāšanu un solījumiem.

Izslaukumu strauja samazināšanās kolchozos „Cīņa”, „Uzvaras karogs”, „Traktorists” un vēl citos liecina, ka arī šeit darbi atpaliek no vārdiem.

Ilgāk to pieļaut nedrīkst. Paviršā lopbarības izlietošana daudzos kolchozos rada pamatotas bažas par to, kādos apstākļos ganāmpulki sagaidīs pavasari. Tāpēc, ne dienu nekaņējoties, no vārdiem jāpāriet pie darbiem, un ikvienā kolchozā jārada apstākļi, lai lopkopes pirms izēdināšanas attiegti sagatavotu salmus, pelavas. MTS darbinieki nedrīkst aizmirst, ka par to rūpēties ir arī viņu pienākums.

Sēkla atbērtā

Lauksaimniecības arteļa „Uzvaras karogs” kolchoznieki vispirms nokūla labību no tiem laukiem, kuri paredzēti sēklai. Tagad viss sēklai vajadzīgais graudaugu daudzums — 522 centneri — atbērts un nodots pārbaudei.

Līdz ar graudaugu kūšanu un sēklas atbēšanu kolchoznieki kuļ zālājus. Zālājus nokūlušas I un III laukkopības brigādes laudis, bet otrajā brigādē vēl jākuļ no 15 hektariem.

I. Sila

Pirmā brigāde kulšanu pabeigusi

Lauksaimniecības arteļa „Abava” pirmā kompleksā brigādē pabeigta graudaugu kūšana. Labi strādāja kolchoznieka Friča Ansona vadītā kuļmašīna, kuru darbināja HTZ-7 traktors (traktorists Adolfs Nezinis). Brigādē atbērts viss sēklai vajadzīgais graudu daudzums un nodots pārbaudei. Brigādē izkulti arī ilggadīgie zālāji.

I. Sallīņa

Izvests 530 tonnu kūtsmēsli

Par to, lai nākamajā gadā cukurbietes un kartupeļus varētu sēt un stādīt labi sagatavotā un mēslojā augsnē, jau tagad rūpējas lauksaimniecības arteļa „Abava” kolchoznieki. Viņi uzsākuši kūtsmēsli vešanu uz cukurbietu un kartupeļiem paredzētajiem laukiem. Līdz šim izvests 530 t kūtsmēsli.

Tuvākajās dienās uzsāks arī kūdras komposta izvešanu, kurš sagatavots jau pagājušajā gadā. Šā mēslojuma izvešanā nodarbinās traktoru. Kūdras kompostu izvedīs uz lauka vairāk nekā 1000 tonnas, bet kūtsmēslus vēl izvedīs apmēram 500 tonnas.

I. Ozola

Kalējs Emīls Eķis

Pirmindas
laudis

Vai ir tāda diena, kad kolchoza kalējam nebūtu ko darīt? Var droši sacīt — tādas dienas nav! Pat gluži otrādi: dažs kolchoznieks jau pabeidzis darbu un, priecādamies par dienā paveikto, dodas mājup, bet nelielās smēdes logos vēl mirdz gaismas, tālu aizskan smagā āmura kļaudzieni...

Tādā brīdī sastapām arī kolchoza „Imanta” kalēju Emīlu Eķi. Būvbrigādes kolchoznieks Arnolds Bergholds steidzināja, lai ātrāk pagatavotu kādu pavisam vienkāršu detaļu — dzelzs gabalu ar dažiem caurumiem. Taču šī vienkāršā detaļa bija nepieciešama automātiskā ūdens piegādē centra zirgu novietnei. Līdz vakaram apsollīts ūdens kūtij, tādēļ jāpasteidzas. Tomēr tas nebija vienīgais kalēja pienākums. Līdz ar pirmo sniegu radās jaunas rūpes — vajadzēja, kā saka, asāk apkalt zirgus. Un zirgkopēji gandrīz katru dienu atveda pa vienam, diviem vai trim.

„Dažreiz pat gribot negribot jādusmojas un jāsaķina — varēja tak visus reizē,” pasmejas kalējs. „Tikko esi ķēries pie inventāra remonta, atkal atgādās kas cits steidzīgāks un jāpārtrauc.”

Jā, Emīls Eķis jau šodien, kad tikai vēl nesen šķūņos ieripoja pēdējais graudaugu vezums, domā par pavasari, par nākamo ražu. Pie smēdes sakrautas vairākas ecēšas un cits laukkopjiem nepieciešamais inventārs. Tas rūpīgi jāpagatavo, lai pavasārī nebūtu jādzird pārmetumi.

„Piecas cik-cak ecēšas jau sakārtoju, vēl pāris citas izremontēju šajās dienās,” saka kalējs.

Tomēr ar to darbs nav galā. Komplekso brigāžu brigādiieri paslinki — nav vairāk atgādājuši uz smēdi. Stāv vienkārši šķūņos, nojumēs, lai gan remontējams ne viens vien darba rīks.

Grēkojusi arī kolchoza valde — ne jau vienmēr laikus apgādā visu vajadzīgo. Krietnu brīdī pietrūka ogļu, vēl tagad trūkst dzelzs materiālu. Jāiztiek ar tiem pašiem vecajiem, bet cik tad ilgi tā „lāpīsies”. Tiesa, dažreiz pagrūtāk dabūt vajadzīgā izmēra materiālu, tomēr ne velti sakāmvārds saka — „Kas meklē, tas atrod”.

Protams, godu nedara arī tas, ka smēdē pa visiem pakšiem pūš vējš, bet ziemeļi iekļūst sniegs. Smēde, kas celta pirms vairāk kā divpadsmit gadiem, neiederas vairs plašā kolektīvā saimniecībā. Jaunā kolchoznieku ciemata projektā savā vieta ierādīta arī kalēja darbnīcai un tādēļ pamatota vēlēšanās, lai tā ātrāk slietos arī darbā. R. Lidumnieks

Jaunas lauksaimniecības mašīnas

Baltijas republiku mašīnu izmēģinājumu stacijas nelielais pagalsmā piepildīts ar dažādām lauksaimniecības mašīnām: kombainiem, iekrāvējiem, gubotājiem, ekskavatoriem un citiem agregātiem.

Sarunā ar LTA korespondentu MTS galvenais inženieris b. Aļks pastāstīja:

—Šogad mūsu kolektīvam daudz darba. Vasarā bija jāizmēģina desmitiem mašīnu. Daudzas no tām jau izmēģinātas, un materiāli par tām nosūtīti rūpnīcām un Vissavienības Lauksaimniecības mehānizācijas zinātniski pētnieciskajam institūtam. Labu novērtējumu guvis ar ūdeni piepildāmais purva veltnis „3

KVB-1,5”, kas būvēts Sibīrijas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā. Tas paredzēts kūdrāju augsnes pievešanai, kā arī atnātu un pļavu nolīdzināšanai. 10 darba stundās ar to var nolīdzināt 17 hektaru platību.

MTS darbinieki augstu novērtējuši Rjazanas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā būvēto kartupeļu rokamo mašīnu, kas var strādāt jebkurā augsnē un aizstāj 10—12 cilvēku darbu.

Tulas kombainu rūpnīcā izgatavota mašīna, kas savāc kartupeļu lakstus un saliek tos bunkuros. 8 stundās mašīna apstrādā 5—6 hektarus. Interesanti ir „universalie trak-

tora rati”, kas automātiski iekrauj un izkrauj sienu, sakūaugus, kūtsmēslus. 10 minūtēs tos var pārveidot par mēsli izkliešanai.

No importētajām mašīnām labas īpašības uzrādījusi siena prese — savācēja. Tā savāc no vāliem sienu vai salmus un sapresē tos. Vienā maiņā ar to var sapresēt līdz 15 tonnām sienu vai salmu.

Kolchozu laukos pārbaudīti arī importēti kombaini — pašgājēji un piekabīnāmais kombains. Tie ir ērti vadāmi un ļoti pielāgojami lauku īpatnībām.

Kurganas apgabals. Kargapolskas rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki nodrošinājuši siltus un pārtikušus ziemas apstākļus sabiedriskiem lopiem. Iesābēts 4 tūkstoš t skābarības. Katrai govij aprēķinātas 10 t sulīgās barības. Attēlā: Staļina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki pabeidz sienu gubošanu pie liellopu fermas.

Komjaunatnes dzīve

Kur palikusi komjauniešu degsme

Šajās dienās lauksaimniecības arteļa „Imanta” komjaunatnes organizācijai bija liela diena — pārskata un vēlēšanu sapulce. Pirmorganizācijas sekretares Maigas Vīlertes pārskata ziņojums bija īss. Iznācātā — šis tas jau darīts ir, bet varēja daudz vairāk. Jā, varēja daudz ko veikt, jo pirmorganizācija savās rindās apvieno 14 biedrus, pie kam vairāki ir ar vidējo izglītību. Aplami būtu aizbildināties ar zināšanu un pieredzes trūkumu.

Lēmumi bija labi, bet... palika uz papīra

Pagājušā gada pārskata un vēlēšanu sapulcē tika pieņemti daudzi labi lēmumi. Lūk, tikai daži no tiem:

...Noorganizēt pa diviem mēnešiem reizi atklātās komjauniešu sapulces, paredzot dienas kārtībā referātus par kolchoza jaunatni interesējošām tēmām.

...Uzdot komjaunatnes pirmorganizācijas komitejai noorganizēt reidus un kontrolpostņus laukkopības brigādēs un lopu novietnēs.

Un vēl daudzi citi šāda veida lēmumi ir ierakstīti pagājušā gada pārskata un vēlēšanu sapulces protokolā. Un, lūk, sekretarei nav par ko atskatīties, jo vēl līdz šai dienai nav notikusi neviena atklātā komjauniešu sapulce, un pāris reidu pa fermām noorganizēja vēl pagājušajā gadā

un arī citi lēmumi palika neizpildīti.

Kur noveda šo lēmumu neizpildi? Pirmkārt jau pie tā, ka pārskata periodā komjaunatnes rindās nav uzņemts neviena jauns biedrs. Taču kolchozā ir daudzi čakli jaunieši un jauniešes, kā Velta Zommere, brāļi Kārklīņi un citi. Ka viņus jau sen varēja uzņemt komjaunatnē, debatēs teica arī komjaunieši Mikelis Putniņš un Ernests Meiris. Ja viņi pašreiz vēl nav komjaunatnes rindās, tad tur vainojama ir vienīgi komjaunatnes organizācija. Kolchozā neorganizē atklātās komjauniešu-jauniešu sapulces, jaunatni neinteresē.

Kā atzīmēja sekretare, tad šogad kolchoza lopkopes-slaucējas ir guvušas labus panākumus piena izslaukumu kāpināšanā. Taču skaidrs ir viens, ka šādi sasniegumi nedrīkst iemidzināt komjauniešus, lai viņi atteiktos no savu pieņemto lēmumu izpildes, jo kolchoza fermās vēl šodien ir nekārtības.

Pasīvie atbalstītāji

Debatēs vairāki komjaunieši izteicās, ka reidu organizēšanā maz viņus atbalsta kolchoza valde un pārējie kolchoza vadošie darbinieki. Tā komjaunietis b. Meiris sacīja: — Pavasarī sarunājām ar uzskaitvedi Zigfrīdu Kārklīņu iet reidā pa slaucamo govju novietnēm, taču Kārklīņš neie-

radās. Kad viens aizgāju uz novietni, slaucējas pat atteicās mani ielaist novietnē. Protams, par pārbaudītu nebija ko runāt. Vēl viņš pastāstīja, ka lielas nekārtības valda „Velķeru” novietnē. Zirgi ir sliktā miesas stāvoklī, netīrīti. Tāpat ir novērots, ka rupjā lopbarība tur tiek izvazāta, bet brigādiera Kārklīņa bērni braukā ar zirgiem, kur pagādās. Par minēto stāvokli komjaunietis ziņoja kolchoza valdes priekšsēdētājam, taču rezultāti nav redzami.

Ja pagājušajā gadā labi darbojās komjauniešu politpulciņš, tad šogad par tā darbību sekretarei nav ko stāstīt un vienīgi tādēļ, ka propagandists b. Zandmans nav organizējis nevienu nodarbību. Maz vēribas komjauniešiem veltī arī kolchoza komunisti. Pat partijas pirmorganizācijas sekretars b. Ādiņš neturēja par vajadzību ierasties komjauniešu pārskata un vēlēšanu sapulcē.

Visu ievērojot, nav brīnums, ka pašplūsmā atstāts fiziskās kultūras un DOSAAF darbs.

Jauniešiem kolchoza komjaunatnes komitejai un sekretaram b. Putniņam būs daudz jāstrādā, lai izlabotu līdz šim pieļautās kļūdas un lai komjaunieši atkal kļūtu kolchoza jaunatnes avangardā.

A. Cers

SPECIALISTA PADOMS

Lielāku vēribu lopu ziemas novietņu higiēnai

Novērojumi rāda, ka pēc lopu novietošanas kūti stipri samazinājas izslaukumi. Sevišķi tas sakāms par mūsu kolchozēm. Dažos pie samērā labas un pietiekamas lopbarības izslaukumus nav izdevies saglabāt vasaras perioda robežās. Kādēļ tas tā?

Meklējot cēloņus, pierādījies, ka tieši kūts higiēna ir viens no iemesliem piena produktijas samazināšanai. Zema gaisa temperatūra, caurvējš, sliktā vai bojāta kanalizācija, nepietiekama ventilācija, augsts relatīvais gaisa mitrums, netīrība un vājš apgaismojums iespaido izslaukumus. Diendienā lopiem uzturoties kūtīs, jāraugās, lai tie nesaltu un būtu pasargāti no caurvēja. Kūts gaisa temperatūra nedrīkst pazemināties zem plus 10 grādiem C. Temperatūras kontrolei kūts telpas abos galos izliekami gaisa temperatūras rādītāji. Obligāti jānovērš caurvējš, blīvi noslēdzot logus un kūts durvis, bet svaiga gaisa pievadīšana jāizdara caur ventilācijas sistemu. Labākā ir vertikālā horizontālā sistēma, kur vertikālās caurules kalpo bojātā gaisa izvadišanai. Gaisa kustības ātrums kūti nedrīkst pārsniegt 1 metru 5 sekundēs, citādi rodas caurvējš.

Ļoti nopietna vēriba jāvēlī kūts gaisa relatīvam mitrumam. Tā daudzumu kūts gaisā ietekmē dzīvnieku izelpo-

jumi, ķermeņa izgarojumi, dzirdināšanas ierīces. Labākais kūts gaisa mitrums 50—60 procenti, taču daudzās kūtīs tas konstatēts 80—90 procenti. Ar mitrumu piesātināts gaisa nevēlami ietekmē dzīvnieku veselību un ražību. Rodas vielu maiņu traucējumi, vispārējs vājums un zūd izturība pret slimībām. Relatīvā mitruma noteikšanai kūtīs kolchozu valdēm jāapgādā higrometri. Tie ir vienkārši instrumenti un cenas ziņā maz pārsniedz parasto termometru cenu. Kūts gaisa lieko mitrumu radikāli var samazināt ar sauso pakaišu kūdru. Kur tādās trūkst, jāizlīdzina ar sausiem salmiem un sūnu pakaišiem vai arī zāgu skaidām. Nevainojami jādarbojas kanalizācijas sistēma.

Nekoptas sienas un grīda kūtī ir plaši mikrobu perēkļi, tādēļ tās rūpīgi jātīra. Sienas jāatbrīvo no putekļiem un vairākas reizes gadā jāizbalsina ar dezinficējošu kalķu šķīdumu. Grīdas jāmazgā ik nedēļas ar kalcinētu sodas šķīdumu, vai jāizberz ar zāgu skaidām.

Ziemas periodā ļoti svarīgs faktors kūts higiēnai ir labs apgaismojums. Visvēlamākā ir elektrība. Gaisma labvēlīgi ietekmē dzīvnieku vielu maiņu, izturību, ražību, kā arī citas fizioloģiskas norises.

O. Lanka,
zootehniķis

MUMS RAKSTA

Sarkanajā stūrīti nav kārtības

Nepatīkamu iespaidu gūst, ieejot kolchoza „Kopdarbība” sarkanajā stūrīti. Pēdējais „Padomju Jaunatnes” numurs te no šā gada 9. oktobra. Nav kas pārsarkanā stūrīti rūpētos. Ja veikāvedim pietrūkst ietināmā papīra, viņš to paņem no sarkanā stūrīša.

Kolchoza kantori un sarkano stūrīti apkopj apkalpotāja b. Riekstiņa, bet visur valda liela netīrība. Sarkanā stūrīša grīda vienā pusē ir izpuvusi.

Vai kolchoza „Kopdarbība” valde ar priekšsēdētāju b. Šubu nevar ieviest vajadzīgo kārtību kā valdes kantori, tā sarkanajā stūrīti? Kolchoznieki

Applūdzina pagrabus

Pirms pāris gadiem Mičurina un Vitola ielās iekārtoja apgaismojumu, bet tagad spuldes izdegušas un atkal esam tumsā. Nakts maiņās strādājošiem tas sagādā ļoti nepatīkamus pārsteigumus. Sevišķi slidēnā laikā ielas abās pusēs ir iedus pilni grāvji un notiek negadījumi. Ne tikai kājnieki, bet arī braucēji viegli var iekrist grāvjos.

Pirms dažiem gadiem Mičurina un Vitola ielas savienojumā tika ielikta kokcaurtekas, kuras tagad sapuvušas un iegruvušas. Atkušņa un lietūs laikā ūdens sakrājas Mičurina un Vitola ielas savienojumā un izveido prāvu pelķi. Pie tam grāvju ūdens ieplūst arī apkārtējo māju pagrabos un bojā tur novietotos kartupeļus, saknes.

Apkārtējie iedzīvotāji

VISSAVIENĪBAS LAUKSAIMNIECĪBAS IZSTĀDES

DALIBNIEKU PIEREDZE

8 tūkstoši kilogramu piena no vienas gov

Manā kopšanā ir nodotas 8 govīs, un es caurmērā no katras izslaucu 8,041 kilogramu piena, par 825 kilogramu pienu, par 825 kilogramu pienu, par 825 kilogramu pienu.

Mūsu ilggadīgā pieredze liecina, ka piena lopu produktivitāti iespējams palielināt tikai tad, ja ir pareizi organizēts ganāmpulka izkopšanas darbs. Ganāmpulku mēs komplektējam no labākajām telītēm, kas dzimušas no augstvērtīgiem dzīvniekiem. Taču ar labu telju iegūšanu vien vēl nepietiek. Katru telju vajag rūpīgi kopt, vērtīgi sekot tā attīstībai. Tikai stingri ievērojot šo noteikumu, var izaudzēt augstvērtīgas govīs.

Līdztekus tam dzīvnieku produktivitātes kāpināšanā liela nozīme ir to pareizai ēdināšanai. Bet, lai to nodrošinātu, saimniecībā jābūvēs pietiekami vispusīgas un augstvērtīgas lopbarības krājumi. Mūsu saimniecībā izveidota stabila lopbarības bāze. Lopu ēdināšanai mēs izmantojam kukuruzu, kartupeļus, lopbarības bietes, spēkbarību, sienu un salmus. Šogad katrai govij mēs sagatavojām 12 tonnas kukuruzas skābarības.

Ziemā visi kolchoza govslopi mitinās gaišās un siltās kūtīs, vasarā tie uzturas vasaras nometnēs pie upītes, kur iekārtotas nojumes, barības siles un piesienamās vietas. Agrāk vasaras mēnešos lopi saņēma zaļbarību papilddevā divas reizes diennaktī, bet pagājušajā vasarā tiem papildbarību deva trīs reizes diennaktī. Lai palielinātu zaļbarības plauzamo kultūru platību, kolchozs 40 ha platībā pasējis rudzus un ziemas kviešus un 180 ha platībā vīkazu mistru, ābolu, timotiņu, lucernu un Sudanas zāli.

Es govīs aizlaīzu 60—70 dienas pirms atnešanās. Dažkārt tas jādara pat tad, kad izslaukums no govis sasniedz 17—18 kilogramus piena diennaktī. Govi aizlaīzot, vispirms no barības diennakts devas jāizslēdz visa sulīgā barība un spēkbarība, pārējot vienīgi uz sausa siena izēdināšanu un dodot mazāk ūdens, bet vasarā pārtraucot zaļbarības papilddevas un atstājot govīm kā vienīgo barības līdzekli ganību zāli. Dažkārt nākas lietot arī tādus paņēmienus kā govīs ievietošanu uz 5—10 dienām atsevišķā telpā. Vien-

tulība tā sāk samazināt piena devumu. Bet tieši tas arī vajadzīgs normālai aizlaišanai. Bez tam nepieciešams pāriet no trīsreizējas slaukšanas uz divreizēju, bet pēc tam aizlaižamo govi slaukt tikai katru otro, trešo, ceturto dienu un pakāpeniski izbeigt slaukšanu pavisam.

Pēc tam, kad govis pārtraukusi dot pienu, jāmaina barības devas. Kad no aizlaišanas pagājušas 8—10 dienas, govij var dot visu barības veidu pilnu normu. Cietstāvošās govīs jāēdina labi, cenšoties panākt, lai tās būtu normālā miesas stāvoklī, bet 10 dienas pirms atnešanās govīm atkal drīkst izēdināt tikai labu sienu, un tās reizi dienā jāizlaīz pastaigā.

Šajā laikā govīm vislabāk dot ūdeni ar istabas temperatūru, izdzirdinot ne vairāk kā spaini. Kad govīs atlabusi, tai var palielināt ūdens un laba siena normu. Aptuveni ceturtajā dienā pēc atnešanās barības devā jāietilpina sulīgā barība un spēkbarība. Šajās dienās ļoti noderīgi izdarīt tesmeņu masažu. Atsevišķām govīm sulīgu un spēkbarību es sāku dot 8.—9. dienā, bet dažkārt pat 11. dienā pēc atnešanās.

Agrāk es govīs slaucu 4—5 reizes dienā, bet tagad tikai 3 reizes. Pēc manām domām, vislabākos rezultātus dod trīsreizējā slaukšana. Nesen man ieteica pāriet uz divreizēju slaukšanu. Taču es šo priekšlikumu noraidīju. Pēc maniem ieskatiem augstvērtīgām govīm nepietiek ar divreizēju slaukšanu. Tāpat nav pieņemama vairāk nekā trīsreizējā slaukšana, jo tad govīs tiek lieku reizi traucētas un palielinās arī darba pateriņš.

Mūsu kolchozā slaukšana ir mechanizēta. Pusotra mēneša pēc atnešanās es tomēr govīs slaucu ar rokām. Tas ļoti svarīgi augstvērtīgu govju izslaukumu kāpināšanai un to tesmeņu sagatavošanai.

Ļeņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī ir 40 slaucējas. Viņas visas strādā apzinīgi. Šogad uz katru izstrādes dienu kolchozā izsniegs desmit rubļus naudā, divus kilogramus graudu, kā arī daudz dārzeņu, kartupeļu, cukura un medus. Mani šogad apbalvoja ar Lielo Zelta medaļu un kā premiju piešķīra automašīnu „Pobeda”.

M. Savčenko,
Sumu apg. Ļebedinas r-nā
Ļeņina v. n. kolchoza slaucēja

Uzar pēdējos hektarus

Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības artelī turpinās aršanu. Ar diviem DT-54 traktoriem kolchozā strādā Kuldīgas MTS mehanizatori bb. Brēdiķis, Volkonovskis un

Grīviņš, kuri no plānā paredzētajiem 330 uzaruši 305 hektarus. Mehanizatori strādā divās maiņās un šīs dienas rudens aršanu pabeigs.

Z. Smilga

Pārskats

par olu ieguvu no vienas dējējvistas
rajona kolchozos laikā no
1. oktobra līdz 1. decembrim

Vieta	Kolchozs	Olas no 1 vistas
1.	"Brīvība"	11
2.	Molotova v. n.	10
3.	Leņina v. n.	8
4.	Stalina v. n.	8
5.	"Uzvara"	7
6.	Lisenko v. n.	6
7.	"Socialisma ceļš"	6
8.	"Uzvaras karogs"	5
9.	"Proletarietis"	4
10.	"Abava"	3
11.	"Boļševiks"	3
12.	"Traktorists"	2
13.	Kārļa Marksa v. n.	2
14.	"Sarkanā zvaigzne"	2
15.	"Brīvais ceļš"	2
16.	"Latvijas strēlnieks"	1
17.	"Jaunā gvarde"	1
18.	Mičurina v. n.	1
19.	"Cīņa"	1
20.	"Grauds"	1

Kabiles MTS zonas kolchozi šī lopkopības gada 2 mēnešos, salīdzinot ar šo pašu laiku pagājušajā gadā, olu ieguvu palielinājuši divas reizes. Tomēr tas ir tikai atsevišķu kolchozu nopelns, kuri panākuši labu vistu dējību. Kolchozā "Brīvība" vidēji no vienas iegūtas 11 olas. Šeit jau sākušas dēt jaunās vistas. Tas parāda, cik liela nozīme tam, kā cāļus iegādājas agri pava-

sari. Liels nopelns šeit putnkopes b. Raģes rūpīgajam darbam, vispusīgai barībai. Turpretī vairākos zonas kolchozos vistas pārtraukušas dēt. Tā tas ir kolchozā "Kopdarība". Šeit vistas nedēļ pēc, ka barības deva ir vienpusīga, tās nesapņem ne saknes, ne zivju rūpniecības atkritumus, kas dējību lielā mērā palielinātu. Kolchozā "Grauds" barības deva vistām ir pietiekama, bet pavirši strādā putnkope, kāpēc tās panikušas.

Neviena ola šī lopkopības gada 2 mēnešos nav iegūta Kuldīgas MTS zonas kolchozos "Aktivists", "Komunars", "Padomju Latvija" un Ždanova vārdā nosauktajā. Cēlonis tam vienpusīgā un nepietiekamā barība, kā tas ir kolchozā "Padomju Latvija", kā arī tas, ka vēl iegādājas cāļus un jaunās vistīņas vēl nedēļ (Ždanova v. n., "Komunars"). Šiem kolchoziem, mācoties no šī gada kļūdām, jāparūpējas par cāļu iegādi laikā nākamajā pavasarī.

A. Akmens

Ekselē salmus izbarošanai

Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā pirmajā kompleksajā brigādē līdztekus kuļšanai salmus ekselē. Šim nolūkam izmanto Kuldīgas MTS skābarības griežu, kuru darbina ar traktoru HTZ-7.

Darbs noorganizēts tā, ka salmi no kuļmašīnas tūlīt no-

klūst uz ekselmašīnas. Sasmalcinātie salmi pa izpūtēju cauruli nonāk atpakaļ šķūnī, kur tos uzglabā sautēšanai.

Šāda darba organizācija ievērojami ietaupa darbaspēku, kas būtu nepieciešams salmus ekselējot vēlāk.

A. Ventlīš

Skolēnu nodarbības liellopu fermā

Kuldīgas I vidusskolas devīto klašu audzēkņi ražošanas pamatu stundās mācās lopkopību — lopu audzēšanu, to pāreizu ēdināšanu un tīrīšanu. Lai nostiprinātu teoretiskās zināšanas, skolēni ieradās praktiskajās nodarbībās kolchozā "Traktorists" liellopu novietnē "Taurkalni".

Vispirms skolēni noteica kūts novietojuma izvēli un secināja, ka vieta kūtij pareizi izvēlēta — ziemeļdienvidu virzienā.

Kūti pavisam ir 43 govīs. Tur netrūkst arī elektriskā gaisma un lopu automatiskā dzirdināšana. Govis izvietotas divās garās rindās gar kūts sienām. Lopkopju darbu atvieglo ierīkots gaisa uzkares dzelzceļš.

Skolēni praktiski noteica lopu dzīvsvāru, tos izmērot un iepazīs arī ar dienas darbu kārtību kūtī. Ražošanas pamatu skolotājs b. Jansons paskaidroja skolēniem vairākus praktiskus piemērus govju produktivitātes noteikšanai. Daudziem skolēniem šis jautājums bija jau skaidrs. Skolēni paši vairākām govīm noteica produktivitāti pēc pienīguma pazīmēm. Skolotājs arī parādīja un pamācīja, kā pareizi jātīra govju āda ar skrāpi, suku un paskaidroja par govju nagu un ragu kopšanu.

Interesanti novērot kā lopkopējas sadalīja un deva barību govīm.

Praktiskās nodarbības palīdzēja skolēniem izprast darbu. Skolēni laiku kolchozā pavadīja interesanti un lietderīgi.

R. Dzenite

Nesagatavo lopbarību

Tas, kā Leņina vārdā nosauktā kolchoza lopu novietnes sagatavotas ziemai, pārbaudīts vairākkārt, par atklātajiem trūkumiem runāts gan Imanas ciema padomes sesijā, gan kolchoza valdes sēdēs, par tiem raksta kolchoza sienas avīzē. Vienīgi šo trūkumu novēršanā netiek darīts nekā. Vēl šodien daudzās novietnēs ir cauri jumti, nesalabotas sienas. Tā tas ir novietnēs "Pikāiņi", "Sprungas", "Spāres" un citās. Kolchoza priekšsēdētājs b. Lieknis aizbaidinās ar jumta naglu trūkumu, taču arī vajadzīgais segmateriāls nav sagādāts.

Arī par to, kā lietderīgāk izēdināt rupjo lopbarību nav domāts. Ja arī pašreiz govīm rupjo barību izēdina par 2 kg vairāk nekā pērn, tad to iepriekš nesagatavo. Pagājušajā gadā salmus sautēja, kāpēc to nevarētu darīt arī tagad? Šķiedrni novietnēm piegādā neregulāri, izlej traukos, kur tas atdziest un to pussalušu izbaro lopiem, kā tas notiek "Dreimaņu" novietnē.

Neraugoties uz to, ka kolchozā strādā zootehniķis b.

Kadiķis, novietnēs nav redzams, kādas ir barības devas un lopkopēju darba dienas kārtība. Vaislas bulļu devas ne ar ko neatšķiras no slaucamo govju devām, tāpēc arī bulļi, sevišķi otrajā kompleksajā brigādē, ļoti novājināti. Kolchozā ir visas iespējas bulļiem izbarot paaugstinātas barības devas, bet līdz decembra sākumam to vēl nedarīja. Kad lopus novietoja kūtīs, tiem jau pašā sākumā nenodrošināja regulāru apgādi ar rupjo un sulīgo barību, tādēļ daudz slaucamo govju, kuras atnesisies vēl, jau tagad vairs nedod pienu. Tāpēc arī pašreiz vidēji no govju dienā izslauc tikai 1,11 litrus piena.

Pēdējais laiks kolchoza valdei ar priekšsēdētāju b. Lieknis priekšgalā novērst pārbaudēs atklātos trūkumus lopu novietnēs. Govīm līdztekus rupjajai barībai jāizēdina sulīgā barība, rēķinoties ar esošajiem krājumiem. Šķiedrni lopiem jāpiegādā regulāri, katrai govij dienā jāizēdina vismaz 0,5 kg spēkbarības, bet salmi jāsaute. Tikai tad varēs cerēt uz izslaukumu palielināšanos.

A. Nātre

Piedalieties papildizlozē

Par Valsts 3 procentīgā iekšējo laimestu aizņēmumu ik gadus notiek sešas pamatizlozes: 30. janvārī, 30. martā, 30. maijā, 30. jūlijā, 30. septembrī un 30. novembrī. Pamatizložu laimestus izmaksā neatkarīgi no obligāciju iegādes termiņa. Katrā pamatizlozē laimē laimestus no 50000 līdz 400 rubļiem.

Bez tam katru gadu 30. septembrī notiek viena papildizloze. Laimestus papildizlozē izmaksā tikai tādā gadījumā,

ja aizņēmuma obligācija krājkasē iegādāta ne vēlāk kā 9 mēnešus pirms papildizlozes termiņa. Tā, piemēram, 1957. gada 30. septembrī papildizlozē piedalīsies visas obligācijas, kas krājkasēs nopirkta līdz 1957. gada 1. janvārim. Katrā papildizlozē laimē laimestus no 100.000 līdz 400 rubļiem.

Pilsoņi, iegādājoties Valsts 3 procentīgā iekšējā laimestu aizņēmuma obligācijas līdz šā gada 31. decembrim.

Pa laikrakstu slejām

Kādā Bulgarijas ciemā

Ar šādu virsrakstu avīzē "Seļskoje hozjaistvo" nesen publicēts Dimitrova vārdā nosauktā zemkopības darba kooperatīva priekšsēdētāja B. Iljeva raksts. Tajā sīki pastāstīts par pārmaiņām, kas tautas varas gados notikušas kādā Bulgarijas ciemā.

Līdz 1944. gada 9. septembrim, tas ir līdz Bulgarijas atbrīvošanai no fašistu jūga, Slatinas ciems, tāpat kā daudzi citi Bulgarijas ciemi, rakstā autors, bija atpalicis. Slatinieši ir čakli ļaudis, taču viņu darba augļus, piesavinājās spekulanti un pilsētu kapitalisti.

Pēc Bulgarijas atbrīvošanas no fašistiskajiem iebrucējiem Slatinas ciema iedzīvotāji sāka veidot jaunu dzīvi. Visi trūcīgie un vidējie zemnieki iestājās zemkopības darba kooperatīvā. Sākās neatlaidīga radoša darba gadi.

B. Iljevs min dažus rezultātus, kas sasniegti šajos gados. Dimitrova vārdā nosauktais zemkopības darba kooperatīvs tagad kļuvis par spēcīgu un vispusīgi attīstītu saimniecību. Kooperatīvs audzē

kviešus, miežus, kukuruzu, auzas, kokvilnu, cukurbietes, saulespuķes un vinogas.

Galvenā saimniecības nozare ir lopkopība. Kooperatīva fermās ir 550 govju, 2.200 aitu, 70 sivēnmāšu un daudz sivēnu. Piena izslaukums šogad būs caurmērā 2.600 kilogrami no katras govīs, tas ir par 400 kilogramiem vairāk nekā pagājušajā gadā. 40 biļļu govīs devušas 1.250 kilogramus piena katrā, pie kam piena tauku saturs ir 8 procenti. No katras aitas iegūti caurmērā 2,8 kilogrami vilnas. Kooperatīvā attīstīta zivkopība un biškopība.

Par lopkopības produkcijas ražošanas pieaugumu liecina šādi dati. 1954. gadā uz 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūti 144 centneri piena, 19 centneri gaļas, bet šogad — 255 centneri piena, 66 centneri gaļas. Saimniecības ienākumi sasniedz sešus miljonus levu, no kuriem lopkopība devusi 2,5 miljonus, laukkopība — 1,7 miljonus, vīnkopība — vienu miljonu, dārzkopība — 800 tūkstošus.

Kopš 1944. gada kooperatīvs ieguldījis celtniecībā vairāk nekā 8 miljonus levu. Vietās, kas agrāk bija pamestas un aizaugušas nezālēm, tagad uzceltas ēkas saimniecības un kultūras vajadzībām.

Ciema iedzīvotāji pašu spēkiem izbūvējuši labu 10 kilometrus garu šoseju, kas Slatinu savieno ar tuvāko dzelzceļa staciju, izremontējuši visus lauku ceļus, bruģējuši ciema galveno ielu.

Slatinieši pirmie visā Bulgarijā ierīkoja savu ūdenskrātuvi un tagad apūdeņo sakņu dārzus 30 hektaru platībā. Ciema diķos audzē spoguļkarpas, tur pīles un zosis.

Slatinas zemnieki daudz pūļu veltī kooperatīva lauku uzlabošanai. Viņi šī laikā nostiprināja visas gravas un tādējādi pasargāja simtiem hektaru aramzemes no izskalojumiem. Daudz spēka un līdzekļu ieguldīts terasveidīgo vīna dāžu izveidošanā.

Līdz ar kooperatīvās saimniecības nostiprināšanos un tās ienākumu palielināšanos, kā atzīmē B. Iljevs, aug arī

Slatinas zemnieku materiālā labklājība. Pagājušajā gadā par izstrādes dienu viņi saņēma 2,4 kilogramus labības (kviešus, miežus, kukuruzu), 200 gramus saulespuķu sēklu un vairāk nekā septiņas levas naudā. Šogad naudas suma par izstrādes dienām pieaugs līdz 12 levām. Pats ciema izskats liecina, ka cilvēki tajā dzīvo turīgi un kultūrāli. Ciema centrā paceļas liela ēka ar pulksteni tornī. Tas ir kooperatīva nams. Tā zālē ir 450 vietas. Netālu no kooperatīva nama atrodas viesnīca un restorāns. No centrālā laukuma līdz parkam, kur pēc darba atpūšas Slatinas iedzīvotāji, stiepjas ēnaina liepu aleja.

Lielā, skaistā ēkā ierīkota slimnīca. Mazajiem pilsoņiem iekārtots bērnu dārzs. Skolā ir fizikultūras zāle, darbojas ēdnīca.

Desmit gados Slatinas ciema iedzīvotāji uzcēluši 280 jaunas mājas. Brāļi Nikola un Todors Paljevi ar savām ģimenēm agrāk dzīvoja būdīnā ar klonu grīdu, bet tagad viņiem ir ērtas, labi iekārtotas mājas, kuru dēļ viņus var apskaut katrs pilsētnieks.

Vakaros ciema ielās deg elektriskās spuldzes. Elektrība tiek izmantota ne tikai apga-

mošanai, bet arī ražošanā.

Saņemot elektrisko strāvu, Slatinas zemniekiem radās iespēja ciemu radioficēt un ierīkot kino. Viņiem piegādāti jauni padomju kinoaparāti. Vietējā tautas padome organizēja radiomezgli. Pašlaik radioficētas 628 mājas un visas kooperatīva ēkas.

Slatinā izauguši īsti sabiedriskās ražošanas meistari. Visā Bulgarijā pazīstams slaucējs Stojans Dimitrovs. Viņš izslaucis līdz 4.260 kilogramiem piena no govīs. Agrāk Dimitrovs kalpoja bagātajiem, bet tagad viņš ir ievērojams cilvēks. Dimitrovam piešķirts Socialistiskā Darba Varoņa nosaukums.

Agrāk Slatinā bija daudz analfabetu, reti kurā mājā varēja redzēt laikrakstu. Tagad vairāk nekā 500 cilvēku abo-

ne laikrakstus. Palikusi pagātnē vecā un nabadzīgā, trūcīgā un garīgā tumsā grimstošā bulgaru sādza. „Mūsu zemnieki, — rakstu nobeidzot, atzīmē autors, — jūtas kā īstie sava likteņa noticēji un ar padomju brāļu palīdzību pārvērsī istenībā sapņus par laimīgu dzīvi laukos, pierādīdami, ko var paveikt, kad cilvēki ar visu sirdi ķeras pie darba”.

SPORTS

„Vulkana“ hokejisti atklāj sezonu

Pagājušajā svētdienā Talsos notika sezonas atklāšanas turnīra hokeja ar ripu, kurā piedalījās Talsu „Vārpa“, Tukuma pilsētas un Kuldīgas „Vulkana“ hokeja komandas. Pirmajā spēlē tikās Talsu „Vārpa“ un Tukuma komandas, spēles rezultāts bija 5:2 Talsu labā. Otrajā spēlē sacentās Talsu un „Vulkana“ komandas. Vienlīdzīgā spēlē, kur ar vārtu gūšanu labāk veicās Talsu hokejistiem, uzvarēja talsnieki ar 3:0 (2:0, 0:0, 1:0). Pēdējā spēlē starp Kuldīgas „Vulkana“ un Tukuma pilsētas komandām izvērtās sīva cīņa. Pirmajā trešdaļā pēc Priekalna tāla metiena ripa, atsitoties pret kādu tukumnieka slīdu, ielido vārtos, 1:0 „Vulkana“ labā. Otrajā trešdaļā Rubulis rezultātu paaugstina uz 2:0, bet tukumnieki ar izrāvieniem

vienus vārtus atgūst. Trešajā trešdaļā pārkāpi kuldīdznieki, bet neveicās ar vārtu gūšanu. Pēc kādas labas saspēles brīvo ripu saņem Hercenbergs un to raida vārtos. Rezultāts 3:1. Spēles pēdējās minūtēs pie saviem vārtiem nesapratās vulkaniešu vārtsargs ar aizsargu un zaudē vārtus, tā spēle beidzās ar rezultātu 3:2 (1:0, 1:1, 1:1). „Vulkana“ komandas (Kreislērs, Priekalns, Greivis, Brakmanis, Rubulis, Karaševics, Porgailis, Hercenbergs, Rozentals) labā. Jāatzīmē, ka „Vulkana“ hokejistu pirmo spēļu sniegumu var atzīt par apmierinošu. Rezultāti, kuri sasniegti pret I grupas hokeja komandām, kuras jau trenējušās uz ledus vairākas nedēļas, jāuzskata par zināmu sniegumu.

Z. Vile

NO TIESAS ZĀLES

Sodīta baumu izplatītāja

Katra padomju pilsoņa pienākums ir būt modram un par visām nelikumībām ziņot attiecīgām iestādēm, lai tās novērstu. Diemžēl ir mūsu pilsētā vēl tādi pilsoņi, kas ar visdažādākajiem melu ziņojumiem apgrūtina valsts iestādes, un starp pilsētas iedzīvotājiem izplata visnekrietnākos melus, lai celtu neslavu pilsoņiem, kuriem nodomājuši atbilst. Šādi negodīgi pilsoņi jāatmasko. Padomju likums paredz pat kriminalatbildību pilsoņiem, kas izplata nepamatotas baumas. Viena šāda baumu izplatītāja ir pilsoņe Ksenija Zakirova no Sarkanarmijas ielas Nr. 12, strādā „Vulkanā“. Zakirova, lai atbilst pilsonim Vasilijam Paplavskim,

ar kuru sastrīdējusies par dzīvokli, izplatīja apkaunojošas ziņas pilsētas iedzīvotājos, skolā un rajona slimnīcā netikai par pašu Paplavski, bet arī par viņa 12 gadus veco meiteni — skolnieci. Tiesā noskaidrojās, ka šīs ziņas ir pilnīgi nepamatotas. Viņai tiesas sēdē bija pat neērti atzīties, ka pazīst tos pilsoņus, kā arī medicīnas darbiniekus, kuriem nekrietnās baumas bija stāstījušas. Neskatoties uz to, ar liecinieku liecībām un dokumentiem Zakirovas vaina neslavas celšanā pierādījās, un šā gada 7. decembrī viņu par to sodīja ar labošanas darbiem darba vietā uz sešiem mēnešiem, atvelkot no darba algas 25 procentus. T. Pļavāne

KRITIKAS GAISMĀ

Maldina skatītājus

— Svētdien, 9. decembrī pulksten 20 kino — „Andrusa laime“, — tāda afiša katru vilināja uz Vārmas tautas namu. Tiesām, vakarā jau krievi priems paredzētā laika sapulcējās lielāks skaits apmeklētāju.

— Būs skaista filma, — daži jau zināja spriest.

Taču, kad pulksteņa rādītāji atstāja aiz sevis astoņus un tautas namā neredzēja ne kino aparātu, ne mehāniķi b. Ēkt, viens otrs igni norūca.

Tā arī bija. Vēlī cilvēki izgaidījās. Pulkstenis jau rādīja stundu pēc paredzētās izrādes sākuma, tautas nama vadītāja b. Keplē attapās un sāka meklēt „pazudušo“ kinomehāniķi. Aiztraucās vēl stundas ceturksnis un beidzot... tautas nama vadītāja pavēstīja:

— Ejiet mierīgi mājā, izrāde nenotiks...

Vienkārši, bet nepatikami vārdi. Atlika vienīgi nopūties un mērot to pašu ceļa gabalu mājup, bet vakars bija pilnīgi samaitāts.

Izrādījās, ka nav „atrasa“ transports iekārtas atzvešanai... Vārmenieki spriež tā: — Skatītājiem nav jārupējas par transportu, ja izrāde izziģota — tai jānotiek, vai laikus jāatsauc!

Z. Vadzis

Paskraidīja un apvēlās

Kad bīra pirmais sniegš, padomju saimniecības „Vārme“ laudis sprieda: — Laiks būtu tam pārvaldniekam Kravinskim gādāt, lai zivtiņas no vasaras diķiem izvāktu, citādi apvelsies...

Bet rosmī ap diķiem nejuta un karpas sāka ziņot vasaras diķos. Ziemeļi, ziemeļi... pietrūka gaisa un nabadzītes paskraidīja un... apvēlās ar vēderiem uz augšu, dažā pat iesala ledū. Skaidrs ir viens — karpas pagalam, pagalam vairāk nekā četri tūkstoši rubļu. Lūk, kā iznāk, ja grib karpas zvejot tikai ziemā.

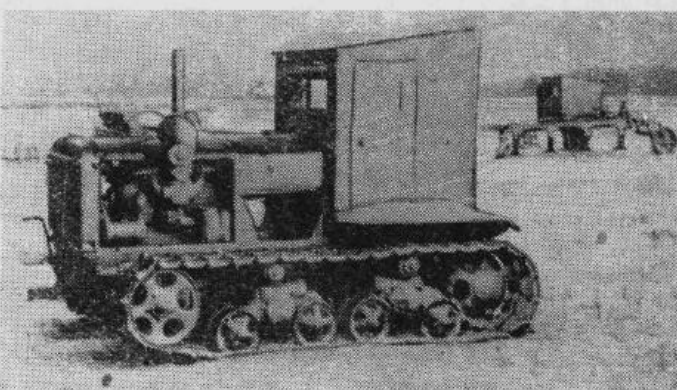
„Kritikas gaisma“ fotografē

Dzīvē atgadās notikumi, kurus cilvēki cenšas saglabāt fotoattēlos. Dažreiz tie saistas ar priecīgām, citreiz ar skumīgiem starpgadījumiem. Taču parasti šādas fotografijas katrs tiecas saglabāt kā dārgu atmiņu.

Ja Kabilles MTS direktors b. Staško, galvenais inženieris b. Brože un kombainieris b. Cies-

nieks ielūkosies attēlā, arī viņiem radīsies zināmas atmiņas. Tomēr viņi gan labāk vēlētos fotografiju sadedzināt, jo tā reizē atgādina un apsūdz. Atgādina, kā Leņina vārdā nosauktā kolchoza otrajā brigādē laukā rūse kombains. Apsūdz par bezrūpību un valstē mantas nesaudzēšanu.

30. novembrī mūsu fotografam gadījās nofotografēt kolchozā „Grauds“ šajā attēlā redzamo tehniku: traktoru, arklu, atsperečēšas un sējmašīnu,

kas stāv piesnigušā laukā. Šodien tikai varam teikt vienu — Kabilles MTS mehanizatori arī kolchozā „Grauds“ neprot glabāt mašīnas.

Valentīns Cvečkīns

GRŪTAIS PAVASARIS

(46. turpinājums)

— Kāpēc tu, Tichons Kondratjevič, agrāk neiesniedzi lūgumu uzņemt partiju? — prasīja Martinovs.

Kalējs izņēma no Martinova priekšroku papirosa galu, iznesa to un savu papirosa galu koridorā, izmeta kaut kur, atgriezies apsedās savā gultā.

— Ko lai tev atbildu?... Kā tad šīs reizes saka: izaudzis politiski.

— To tu atmet. Politiski tu, droši vien, pirms trim gadiem bijī tāds pats kā tagad. Stāsti vien atklāti.

— Atklāti?...

Kalējam bija raksturīgs izskats: gara seja, asiem vaigu kauliem, iekritušiem vaigiem, liku degunu. Melnās ūsas skūtas sukas veidā. Acis piemiegtas, it kā visu laiku skatītos uguni.

— Galvenais iemesls, Larionič, kāpēc ilgi neiesniedzi lūgumu par uzņemšanu partijā — esmu maz izglītots. Trīs ziemas nogāju skolā — tā visa mana mācība. Izlasīt grāmatu varu un saprātīšu visu uzrakstīto bez visvairākām situācijām, ja tas ir krievu vārdiem, bet rakstu kā ar vīstas kāju. Ļoti nejauks man rokraksts.

— Tas nozīmē, ka pirmais iemesls — sliktais rokraksts?

— Jā. Paskaties uz roku. — Tichons Kondratjevičs parādīja izstieptus īlos pirkstus. — Manas rokas pie ēzes sacietējušas, man zīmuli pirkstos noturēt tas pats,

kas tev noķert blusu ar kalēja stangām. Domāju: iestāšos partijā, lieliks mani amatā, kā tad ar tādu rokrakstu papīrlipus parakstīšu? Cilvēkiem par izsmieklu.

— Vai tad obligāti kā partijā, tā uzreiz amatā?

— Tā tas iznāca, ka it kā obligāti. Skaties: kas no mūsu ciema iestāšos partijā, visus amatā nozīmē. Vienu lauku patērētāju biedrībā, otru sagādē, cema izpildkomitejā, ceļu priekšniekos. Bet es pēc amatiem necenšos, man savējais patīk, nekā cita dzīvē nevaļag, kad tik būtu kārtība kolchozā un labi apmaksātas izstrādes dienas. Partijā es vēlētos būt, bet amata negribu. Nu, un domāju, pie viņiem tā jābūt. Iestāšos, un man partijas disciplīnas kārtībā pavēlēs: met pie malas savu ēzi, saņem portfeli. Bet kam man tas portfeli. Es nelaužu priekšniekos. Un atkal ar izglītību man slikti, amatā netikšu galā. Pēc tam viens partijas biedrs, Filips Kasjaničs, kuru pie mums tagad ievēlēja par kolchoza priekšsēdētāju, man paskaidroja: nav tādas kārtības, ka obligāti visi komunisti jāliek kancelejās; to, skat, mūsu skrieveri pašī leveduši. Izvairās no vienkāršā zemnieka darba, kaut olas ar groziņu savākt ciemā, tikai ne brigādē strādāt. Tā nu redzi, ka, negribēdams izvairīties priekšniecībā, ilgu laiku nesniedzu lūgumu par uzņemšanu partijā.

— Viens iemesls. Bet vēl?

— Vēl, godīgi tev, Larionič, sakot, kā lievēsās pie mums kolchozā šī nelielā banda, tā skatos — puse komunistu tur ielauktā, lūk, atgrūda daudzus no mums, kas varbūt jau sen būtu partijā. Domāju: uzrakstīšu lūgumu, bet kam to dot? Čaīkinam rokās, šim vēja grābšim ar glitaru, kas visās istabās ar papēžiem grīdas izdauzījis? Bet kas uzņems? Golubčiks, Trapeznikovs? Nē, pagaidīšu...

Tichons Kondratjevičs pārsēdās pītājā krēslā, tuvāk Martinovam, panēma no viņa vēl vienu papīrosu.

— Saka, Larionič, ka otra cilvēka dvēsele — tumsa. Vēl runā: cilvēku pazīt — kopā ar viņu jāpēd puds sāls. Lielajās pilsētās, kur cilvēku daudz, protams, ir arī tā, ka strādā divi vienā cechā, darbā katru dienu satiekas, bet visu mūžu viens ple otra mājās neaiziet, nezina pat, kur kurais dzīvo. Bet pie mums ciemā viss kā uz delnas: i kā cilvēks strādā, i kas pie viņa mājās notiek, i kādās ar cilvēkiem attiecībās — viss mums zināms. Pastāstīšu tev par Jegoru Trapeznikovu — to pašu, kuru pie mums iestādza no partijas, bet tagad tiesās.

Kalējs uzsmēķēja, izlaida biezu dūmu mutuli pa atvērto logu, brītiņu klusēja.

— Vai tad biedrs Leņins tāpēc uzsāka revolūciju, lai pats kļūtu par Krievijas valdnieku un par to saņemtu īlos rubļus? Viņš

taču nebija no nabadzīgo šķiras. Viņa tēvs bija skolu direktors, viņus iecēla muižnieku kārtā. Leņins ar savu galvu, savām zināšanām arī vecos laikos varēja būt par ministru! Bet ja būtu gribējis, saimniekot ar kapitāliem, pārvaldītu rūpnīcas, un tad skaties, arī sev uzceltu rūpnīcu, ne sliktāku kā tam Fordam Amerikā, viņam tur pietiktu prāta. Dzīvotu dziedādams, šampanieti peldētos, uz zelta ēstu. Nē, atteicās no visa! Alzģāja pa trimdām, cietumiem. Par tautu! Ne sev personīgi viņš centās panākt dzīves uzlabošanu, bet tautai! Un kad, jau pie padomju varas, viņš kļuva par valdības galvu, arī te sev liekas kapeikas no valsts neņēma. Lasīja man Filips Kasjaničs, ka Leņins kādam tur Tautas komisaru padomē izteicis stingru rājienu par to, ka viņam, neprasot viņa paša piekrišanu, palielinājuši algu par trīs simts rubļiem. Lūk, kāds bija Leņins. Lūk, kāpēc viņš radīja partiju un pats tajā iestājās — tautai!... Tagad izstāstīšu par Trapeznikovu. Jegors Fomičs par desmit gadiem vecāks nekā es, bet iznāca mums dzīvot kopā kā algotņiem pie viena kulaka, Lukasa Moroza. Es ganiju cūkas, teļus, Jegors — gāja pieaugušo darbā. Viņš no pašiem trūcīgākajiem cēlies, kādli vien ir. Lidz revolūcijai viņiem bija pusdesmitas zemes, bet ģimene — deviņi cilvēki. Visi gāja par kalpiem. Pilsoņu karā viņš arī Sarkanajā Armijā bija. Es, protams, nepiedalījos, man revolūcijas laikā bija astoņi gedi. Bet man par viņu stāstīja mūsu zemnieki, kuri dienēja ar viņu vienā pulkā.

Sākās pie viņiem tur, frontē, sarunas par to pašu revolūciju, kāpēc karo baltie ar sarkanajiem un kāda būs dzīve pēc kara. Jegors saka: „Tā, lūk, i dzīvosim — apmainīsimies vietām. Mēs dzīvosim kā muižnieki, bet viņi — kā mēs dzīvojam. Teikts taču, ka revolūcija — tas ir apvērsums.“ Lūk, par ko viņš sapņoja — mainīties vietām. Viņam sēdies Moroza zemē, bet Moroza ar savu ģimeni nāktu pie viņa līgt par kalpu. Biedri viņam sāk pierādīt: „To tu runā politiski nepareizi. Rūpnīcā kapitālists viens, bet strādnieku tūkstoši. Muižnieku guberņā, varbūt, simts, bet trūcīgo — miljoni. Viņu vietu mums nepietiks, ja apmainīsimies.“ Klusē Jegors, bet pie sevis, droši vien, domā: „Visiem nepietiks, bet es sev vienu vietīņu kaut kā sagrābšu.“

(Turpinājums sekos)

Pateicība

Izsakām sirsnīgu pateicību ATK № 7 kolektīvam un pārējiem biedriem, kas piedalījās Aleksandra Bola apbedīšanā.

Sieva un meitas

Redaktors A. Blūms

Fricis Jura d. Kreicbergs, dzīv. Kuldīgas rajona Viesturu ciema „Ābelēs“, ierosina laulības šķiršanu pret savu sievu Mildu Jānu m. Kreicbergu, dzīv. Tomskas apgabala, Treickas rajona, Jelžinskis ciema Ježas sādā. Lietu izskatīs Tomskas apgabala Treickas rajona tautas tieslietu komisija.